

۲۸

گنجینه

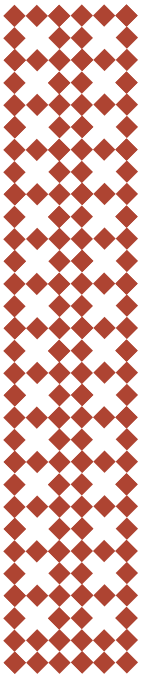
گزیده بیانات آیت‌الله عابدینی

در برنامه تلویزیونی سروش آسمانی

۱ اسفند ماه ۱۳۹۹

سازمان مجامع فقیهین

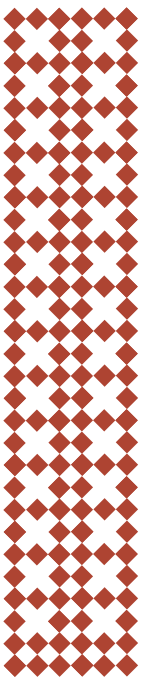

اشاره

نشریه ذکر جمعه با هدف انتشار گزیده بیانات آیت‌الله عابدینی، نماینده محترم ولی فقیه در استان و امام جمعه قزوین، جمعه هر هفته به صورت الکترونیکی از طریق شبکه‌های اجتماعی ستاد نماز جمعه منتشر می‌گردد.

لازم به ذکر است متن بیانات امام جمعه محترم، با حذف و اضافات و ویرایش همراه است و سعی شده است جهت مطالعه و بهره‌جویی هرچه بهتر مخاطبین گرامی، اهم محورها ارائه گردد.

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و صلى الله على محمد

و آله الطاهرين حسبنا الله و نعم الوكيل نعم

المولى و نعم النصير

در این روز جمعه، روز عبادت و بندگی و روز ذکر،
در ایام نورانی رجب المرجب و موالید نورانی
این ماه شریف، در خدمت شما هستیم.
به ظاهر امکان برگزاری نماز جمعه را نداریم و
با گفت و گوی قرآنی و گفت و گواز معارف دینی،
اوضاع و احوال سیاسی اجتماعی، گرفتاری ها و
سختی هایی که برای مردم ما، مخصوصاً این
روزها وجود دارد، این لحظات را با هم سپری
می کنیم. امیدواریم خدای متعال آن تأثیری را
که خودش می پسندد در کلام ما قرار بدهد؛

از این جهت که مالِحظات شما را می‌گیریم و خدمت شما هستیم. ان‌شاءالله برای دنیا و آخرت ما مفید باشد.

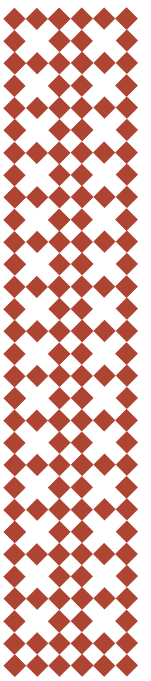
بهره‌مندی از ماه رجب

ماه شریف رجب از این جهت که مقدمه و پیش‌نیاز ماه مبارک رمضان است، وقتی وارد این فصل نورانی بهاری قرآنی، یعنی فضای ذکر و دعا و ندبه می‌شویم، حجم دعاها و اذکار افزایش پیدا می‌کند. در ماه شریف شعبان هم همین طور است، برای اینکه ما کم‌کم شایستگی درک ماه مبارک رمضان را پیدا کنیم. از این سو ماه مبارک رمضان هم دارد می‌آید که رسول گرامی اسلام صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ در اواخر شعبان آمدن آن را بشارت دادند: «أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ أَقْبَلَ إِلَيْكُمْ شَهْرُ اللَّهِ، بِالْبُرْكَاتِ وَالرَّحْمَةِ وَالْمَغْفِرَةِ»^۱

۱. ای مردم! به درستی که ماه خدا با برکت و رحمت و آمرزش به شما رو کرده است.

(صدوق، عیون اخبارالرضا، ج: ۱: ۲۹۵ تا ۲۹۷).
برکات الهی را گرفتن به این سادگی نیست.
باید ظرفیت داشته باشیم که بتوانیم این
برکات را دریافت کنیم. رحمت خدا را گرفتن
و مغفرت خدا را جذب کردن و روزی دل کردن
نیازمند زمینه سازی است. در ماه شریف رجب
این زمینه سازی ها شروع می شود.

«تا نگرید طفل کی نوشد لبن

تا نبارد ابر کی روید چمن»^۲

این التماس و درخواست، این شناخت و
معرفت، این تقاضا از ناحیه بنده و این درک
نیازها [لازم است]. بالاخره من اگر بیمار هم
باشم باید به طبیب مراجعه کنم و بگویم چه
دردی دارم تا طبیب مرا یاری می کند و دردم
درمان شود. در روایات آمده است: «أَبَى اللّٰهُ
أَنْ يُجَرِّيَ الْأَشْيَاءَ إِلَّا بِأَسْبَابٍ»^۳ (کافی، ج: ۱: ۱۸۳).

۲. مثنوی معنوی، دفتر پنجم

۳. خداوند خودداری می کند از اینکه هر کاری را بدون اسباب انجام دهد.

خدا هم ابا دارد که کارها بدون اسباب انجام شود. همان طور که اگر بیمار باشم و در خانه بنشینم، اقدامی نکنم، دارویی استفاده نکنم و به طبیبی مراجعه نکنم؛ [فایده‌ای ندارد]. اگر بیماری، گرفتاری و نیازهای روحی‌روانی آدم را محاصره کنند، با استفاده از مواهب بابرکت قرآن کریم، عبادت و بندگی و موهبت مزرعه‌بودن دنیا (الدنیا مزرعة الاخرة)^۴ باید کاری کند که در تاریخ عمر و در آستانه هجرت از این دنیا به آخرت، دل خوش باشد. باید با همه این زمینه‌ها خودم را مهیای سفر آخرت خودم بکنم و در حقیقت این هجرت، برای من هجرت شیرینی باشد. کسی که کار خودش را درست انجام بدهد و مهیا باشد، علاقه دارد که خدا را ملاقات کند و «مرگ اگر مرد است گو نزد من آی»^۵ فرهنگ او می‌شود؛ اما اگر آدم هر

۴. دنیا کشتزار آخرت است؛ نک: بحارالآتوار، ج ۶۷، ص ۲۲۵

۵. مولوی، دیوان شمس، غزل ۱۳۲۶

روز بر کوله بار گناهان خود بیفزاید، توبه‌ای در کارش نباشد، استغفاری بر زبانش جاری نشود و تمسک و توسلی به پیشگاه خدای متعال نداشته باشد، کار او سنگین می‌شود. این است که در ماه شریف رجب مخصوصاً توصیه شده‌ایم به استغفار؛ استغفار توأم با رجا و امید:

«يَا مَنْ أَرْجُوهُ لِكُلِّ خَيْرٍ»^۶ (نک: کافی، ج ۲: ۵۸۴): خدایا هر خیری که در عالم وجود دارد و می‌شود آن را تصور کرد، من امید دارم که آن خیر را به ما بدهی.

«وَأَمِنْ سَخَطِهِ عِنْدَ كُلِّ شَرٍّ»^۷ (نک: همان): خدایا هر بدی، بلا و هر چیزی که شر حساب می‌شود، من مطمئن هستم که تو می‌توانی آن را از سر من دور کنی.

۶. فراز نخست زیارت رجبیه: ای خدایی که از او امید هر خیر و احسان دارم

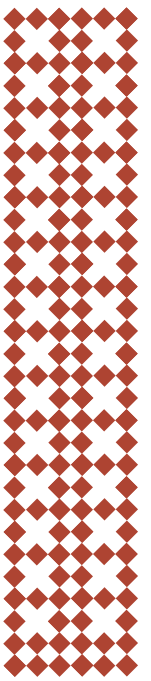
۷. همان: و نزد هر شری از خشم او ایمنی می‌جویم.

فقط خیر دنیا؛ یا خیر دنیا و آخرت

نمی‌شود [به‌طور] لحظه‌ای برای آینده زندگی تصمیم اساسی گرفت و یا نقشه درازمدت و مفید داشت. باید همه زندگی تحت یک برنامه حساب شده باشد. [برخی] فقط دنیا و همین روزهای زندگی معمولی خودشان را می‌بینند؛ اینکه صبح به فکر این باشیم که نهار چه کار کنیم، شام ما چه می‌شود و شغل ما چه شود. همه این‌ها در درجه‌های مهمی هستند. این‌ها وظایف دولتمردان و مسئولان است که [کاری کنند که] همه هوش و حواس مردم فقط به مسائل روزمره خودشان نگذرد و عمر آن‌ها به این‌ها تلف نشود. مسئولان مسئول شدند برای اینکه این مشکلات را به راحتی حل کنند و زمینه بندگی و عبادت برای مردم فراهم بیاید. آن‌هایی که فقط به دنیا فکر می‌کنند، خدای متعال در قرآن راجع به آن‌ها می‌فرماید:

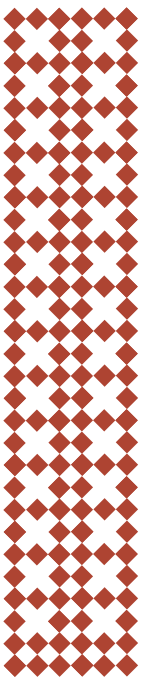

﴿فَإِذَا قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا
آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ﴾^۸
(بقره: ۲۰۰). هرچه خواسته‌های آن‌ها را زیرورو
کنیم، جز دنیا در خواسته‌هایشان چیز دیگری
نیست. هیچ فکر نمی‌کنند که مگر من چقدر
در این دنیا هستم. این‌ها در آخرت هیچ
بهره‌ای ندارند، برای اینکه همه هستی‌شان
را خرج دنیا کردند. ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا
آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا
عَذَابَ النَّارِ﴾^۹ (بقره: ۲۰۱). عده‌ای هم هستند
که می‌گویند خدایا آنچه که حسنه است،
خودت می‌پسندی و حسنه محسوب می‌شود

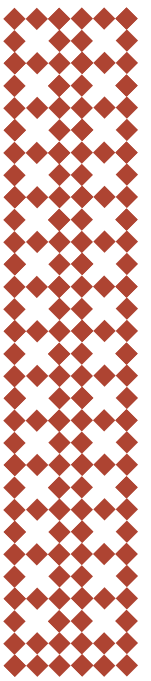
۸. و چون آداب ویژه حج خود را به جای آوردید، همان گونه که پدران خود را به یاد می‌آورید، یا با یادکردنی بیشتر، خدا را به یاد آورید. و از مردم کسی است که می‌گوید: «پروردگارا، به ما، در همین دنیا عطا کن» و حال آنکه برای او در آخرت نصیبی نیست.

۹. و برخی از آنان می‌گویند: «پروردگارا! در این دنیا به ما نیکی و در آخرت [نیز] نیکی عطا کن، و ما را از عذاب آتش [دورا نگه دار].»

به ما عنایت کن؛ هم در دنیا و هم در آخرت ما را از آتش جهنم حفظ کن. اینکه تقاضای حسنه می‌کنند، یعنی خدایا ما عقیده‌ای نیکو داشته باشیم، عقیده ما درست باشد. شرک، موهومات، گمان و خیالات نباشد؛ یقین باشد. ﴿وَأَعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾^{۱۰} (حجر: ۹۹): آن قدر با خدا گفت و گو کن، آن قدر در خانه خدا را بزن، آن قدر با آیات خدا، کلمات الهی و کلمات معصومانی که باران یقین از کلام آن‌ها می‌بارد و با متون دعاها که کمک می‌کنند یقین ما قوت بگیرد، [همراه] باش و زندگی کن و فکر کن که به یقین بررسی. یقین، درجه و مرحله‌ای از مراحل بالای زندگی انسانی و شکوفایی استعدادهای درونی انسان است. باید کار کرد تا به این رسید. خدا هم این فرصت را به همه داده است. هرکسی در هر

۱۰. و پروردگارت را پرستش کن تا اینکه مرگ تو فرا رسد.

حدی از توان و در هر شرایطی از زندگی، این فرصت را دارد که به خدا بگویند خدایا من از تو یقین می‌خواهم! مبادا من باشک و تردید بمیرم! مبادا با عقاید متزلزل و سست از این دنیا بروم! پس عقیده باید حسنه، محکم و نیکو باشد؛ عبادت نیز باید نیکو باشد. من فکر می‌کنم هیچ‌کس در دنیا نیست که عبادت نکند؛ اما وقتی سراغ عبادت‌کنندگان می‌رویم، یکی بت می‌پرستد، یکی گاو می‌پرستد، یکی پول می‌پرستد، یکی مقام می‌پرستد. هیچ‌کس هم نیست که عبادت نکند؛ اما خدای متعال پیغمبران خودش را فرستاده و گفته است سراغ عبادت هرکسی نروید. شخصیت شما خیلی با عظمت‌تر از آن است که پای هر چیزی و کسی خم شوید. فقط خدا را عبادت کنید. انبیا آمدند که ﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِمَّا يَبُلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ

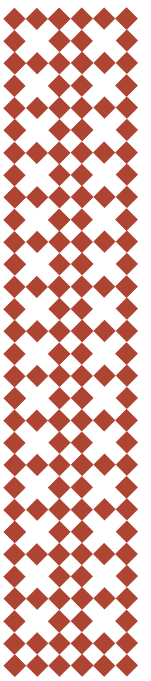

أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أُمَّ وَلَا تَنْهَرُهُمَا
وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا^{۱۱} (اسراء: ۲۳)؛ فقط خدا
را عبادت کنید. پس ما اگر این کار را کردیم،
عبادتمان «حسن» می‌شود. اعمال ما باید
حسنة باشد. کارهایی که می‌کنیم اگر باریا
توأم شود، دیگر حسنة نیست؛ کار بد که
«حسنة» حساب نمی‌شود و لذا دائم دعا
می‌کنیم: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾^{۱۲}
(بقره: ۲۰۱). هم در عقیده، هم در عبادت، هم
در عمل و کارهایی که انجام می‌دهیم هم در
اخلاقیات خودمان اخلاق حسنة داشته باشیم.
کبر و حسد که حسنة نیست، غیبت انسان را
از حسن و حسنة بودن می‌اندازد، ظلم حسنة

۱۱. و پروردگار تو مقرر کرد که جز او را مپرستید و به پدر و مادر [خود] احسان کنید.
اگر یکی از آن دو یا هر دو، در کنار تو به سالخوردگی رسیدند به آن‌ها [حتی]
«اوف» مگو و به آنان پرخاش مکن و با آن‌ها سخنی شایسته بگوی.

۱۲. و برخی از آنان می‌گویند: «پروردگارا! در این دنیا به ما نیکی و در آخرت [نیز]
نیکی عطا کن، و ما را از عذاب آتش [دور] نگه دار».

حساب نمی‌شود. پس در عرصه‌های مختلف زندگی اهل حسنه باشیم و بگوییم: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾^{۱۳} (همان) یا ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾^{۱۴} (آل عمران: ۱۶). این آیات با ماه رجب متناسب است. خدایا گناهان ما را بیامرز و ما را از آتش جهنم نگه دار! خدایا ما طاقت آتش دنیا را نداریم؛ آتش دنیا که در مقابل جهنم اصلاً آتش حساب نمی‌شود. هیزم آتش جهنم همین غیبت، حرام، شرک و ظلم است؛ همین چیزهایی است که در دست و بال ما هستند و جلوی ما می‌آیند و ما هم آن‌ها را می‌بینیم. خدایا به تو پناه می‌بریم از اینکه گرفتار این‌ها شویم. بعد می‌فرماید:

۱۳. همان

۱۴. همان کسانی که می‌گویند: پروردگارا، ما ایمان آوردیم؛ پس گناهان ما را بر ما ببخش، و ما را از عذاب آتش نگاه دار.

﴿الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ
وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ﴾^{۱۵} (آل عمران: ۱۷).
این‌ها کسانی هستند که به آخرتشان نگاه
می‌کنند. فقط دنبال دنیا نیستند، شکیبا
هستند، اهل قنوت و عبادت هستند، اهل
صداقت و درستی و راستی هستند، اهل حيله
و نیرنگ و دورویی نیستند. به جایی رسیده‌اند
که احساس نیاز می‌کنند که سحرهایشان را با
خدا بگذرانند و از خدای متعال طلب مغفرت
کنند: «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ
الْقَيُّومُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ». این‌ها زندگی‌شان
را با این نوع درخواست از پیشگاه خدا سپری
می‌کنند. خدایا روزی ما هم قرار بده.

۱۵. [اینانند] شکیبایان و راستگویان و فرمانبرداران و انفاق‌کنندگان و آمرزش‌خواهان
در سحرگاهان.

تأثیرپذیری از تغییر قدرت در آمریکا

در آستانهٔ میلاد حضرت مولی‌الموحدین امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام هستیم و در فضای سیاسی اجتماعی خاصی هم قرار داریم. اتفاقاتی که در جاهای دیگر مثل آمریکا می‌افتد؛ رئیس‌جمهوری می‌رود و رئیس‌جمهوری می‌آید، اظهاراتی می‌کنند، نقشه‌هایی می‌کشند و مکرها و نیرنگ‌هایشان را مدیریت می‌کنند. ممکن است در جامعهٔ ما کسانی باشند که تحت تأثیر این قضایا قرار بگیرند. خیلی‌ها هستند که مبانی قرآنی را نمی‌شناسند. ممکن است مغرض هم نباشند و غرضی در کارشان نیست؛ ولی نمی‌دانند که خدای متعال یک جاهایی را ممنوع کرده است، دستورات صریح دارد و حکم بدون شک و تردید یا به قول قرآن کریم، آیات محکم الهی است. بعضی‌ها هم می‌دانند و اساساً کارشان این

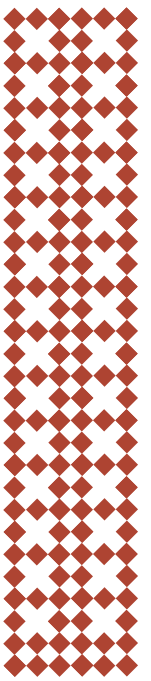
است که نقشه‌های دشمن را اجرا کنند.

خسارت؛ نتیجه اعتماد به عوامل بیگانه

حالا که در آستانه میلاد امیرالمؤمنین علیه السلام هستیم و با این مکرها، نیرنگ‌ها و حيله‌ها مواجهیم، می‌خواهم از این فرصت ارزشمند جمعه [استفاده کنم] و در ساعاتی که علی‌القاعده باید خطبه جمعه را عرض می‌کردیم، صحبت را سوق بدهم به این موضوع مهم. امیرالمؤمنین علیه السلام در نهج‌البلاغه می‌فرمایند:

أَلَا وَإِنِّي قَدْ دَعَوْتُكُمْ إِلَى قِتَالِ هَؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَيْلًا وَنَهَارًا وَسِرًّا وَإِعْلَانًا وَقُلْتُ لَكُمْ اغْزُوهُمْ قَبْلَ أَنْ يَغْزُوَكُمْ، فَوَاللَّهِ مَا غَزَى قَوْمٌ قَطُّ فِي عُقْرِ دَارِهِمْ إِلَّا ذَلُّوا؛ فَتَوَاكَلْتُمْ وَتَخَاذَلْتُمْ حَتَّى شِنْتُمْ عَلَيَّكُمْ الْغَارَاتُ وَ مَلِكْتُ عَلَيَّكُمْ الْأَوْطَانُ.^{۱۶}

۱۶. بدانید که من شب و روز و نهان و آشکار، شما را به جنگ این قوم دعوت کردم؛ به شما گفتم که با اینان بجنگید، پیش از اینکه با شما بجنگند. به خدا قسم هیچ ملتی در خانه‌اش مورد حمله قرار نگرفت، مگر اینکه ذلیل شد. اما شما مسئولیت جهاد را به یکدیگر حواله کردید و به یاری یکدیگر برخاستید تا

به خدا سوگند هیچ ملتی اجازه نداد که دشمن در کوچه و خیابان‌های شهرش ورود پیدا کند، إلا اینکه این ملت به ذلت کشانده شد. هروقت این اتفاق افتاد، آن ملت ذلیل شده است.

دشمن جز شکست ما فکر دیگری ندارد، جز تحقیر ما نقشه دیگری در کارش نیست و هیچ خیری بنا نیست از او به ما برسد: ﴿مَا يَوَدُّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾^{۱۷} (بقره: ۱۰۵). خدا قاطع می‌فرماید آن‌ها برای شما ذره‌ای خیر نمی‌خواهند. دشمن برای ما نقشه می‌کشد و ما به این دشمن می‌گوییم

دشمن از هر سو بر شما تاخت، و شهرها را از دست شما گرفت؛ نک: نهج البلاغه، خطبه ۲۷.

۱۷. نه کسانی که از اهل کتاب کافر شده‌اند، و نه مشرکان [هیچ کدام] دوست نمی‌دارند خیری از جانب پروردگارتان بر شما فرود آید؛ با آنکه خدا هر که را خواهد به رحمت خود اختصاص دهد، و خدا دارای فزون بخشی عظیم است.

بیا محرمانه‌ترین و سَرّی‌ترین سرمایه‌های علمی و پیشرفت‌های تکنولوژیک ما را ببین. آن‌هایی که می‌آیند، اصولاً جاسوس‌های سیا و صهیونیستی هستند؛ یعنی جاسوس‌های آمریکا، انگلیس، اسرائیل و امثال آن هستند که در قالب بازرس می‌آیند. اگر سادگی کنیم و دشمن را دشمن نبینیم. این‌ها را نه تنها در کوچه‌خیابان‌های خودمان بیاوریم، بلکه از کوچه‌خیابان‌ها هم بگذرانیم و ببریم در محرمانه‌ترین سرمایه‌های مهم عزت و اقتدار و پیشرفت‌مان که در همهٔ دنیا، این‌ها محرمانه است. هیچ کشوری اجازه نمی‌دهد. آیا آمریکا به ما اجازه می‌دهد که اسرار نظامی و پیشرفت‌های او را رصد کنیم و اسرار علمی او را به دست بیاوریم؟ این‌ها محرمانه‌ترین‌ها هستند. ما خسارت‌های زیادی کشیدیم برای اینکه عده‌ای ساده‌لوح بودند، عده‌ای هم از

ساده لوحی گذرانده بودند و عامل دشمن، نفوذی و جاسوس بودند. خیلی از آنها دستگیر شدند. بنده این را عرض می‌کنم برای اینکه اخیراً مطرح شده است که بایدن کمک می‌کند تحریم‌های کذا برطرف بشود. اگر بایدن بلرزد و در کشور ما هم عده‌ای بلرزند، معلوم می‌شود این‌ها یکی هستند که لرزه بر اندام هر دوی آنها می‌افتد. اگر بایدن برقصد و عده‌ای هم در کشور ما برقصند، باز هم معلوم می‌شود این‌ها یک وجود هستند درد و پیکر. مردم ما این را تحمل نمی‌کنند و ملاحظه کرده‌اند خسارت‌های سنگینی را که از این نواحی به آنها وارد آمده است.

خدای متعال چقدر واضح برای ما صحبت می‌کند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ

الظَّالِمِينَ ﴿١٨﴾ (مائده: ٥١). منظور ما هستیم؛ ما مسلمان و مؤمن هستیم. روی دوستی یهودی‌ها و مسیحی‌های صهیونیست و وابسته به یهودیان که کنار هم دیگر آمده‌اند، حساب باز نکنید. به دوستی آن‌ها دل نبندید. دست این‌ها در دست هم است.

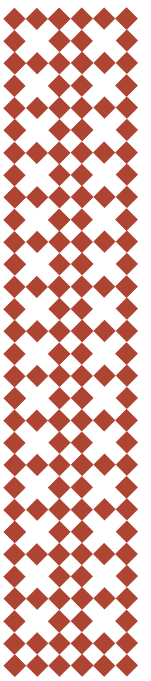
بایدن یا ترامپ، اروپا یا آمریکا؛ هر دو مهره‌های یک بازی

بایدن و ترامپ دو تا نیستند؛ مهره‌ای را برداشتند و مهره‌ی دیگری جای آن گذاشتند. به آن مهره گفتند تو برجام را پاره کن، به این مهره می‌گویند این برجام پاره شده را چسب بزن و دوباره راه بینداز؛ یعنی هر دوی آن‌ها یک کار می‌کنند. فرمانده آن‌ها جای دیگری است

---

۱۸. ای کسانی که ایمان آورده‌اید! یهود و نصاری را دوستان [خود] مگیرید [که] بعضی از آنان دوستان بعضی دیگرند و هرکس از شما آن‌ها را به دوستی گیرد، از آنان خواهد بود. آری! خدا گروه ستمگران را راه نمی‌نماید.

و آن فرمانده تغییری نکرده است. حتی وقتی
برجام را فرستادند برای کشورهای اروپایی، در
حقیقت مثل امانت به آن‌ها سپردند و گفتند
فعلاً با این توپ برجام بازی کنید تا موقعی
که ما شرایطی را فراهم کنیم و دوباره هجمه
تبلیغاتی و هجمه‌ای توأم با مکر و حيله عليه
نظام جمهوری اسلامی راه بیندازیم. بایدن
همان ترامپ است و ترامپ همان بایدن. اروپا
همان آمریکا است و آمریکا همان اروپا. به قول
امام رحمة الله علیه هرکدام از آن‌ها از دیگری بدتر و پلیدتر
هستند.

خروج از دایره ایمان، به واسطه دوستی با دشمنان خدا

بعد خدا می‌فرماید مسلمان‌ها و کسانی
که ادعای ایمان می‌کنید! هرکدام از شما که
رفاقت و همراهی آن‌ها را پذیرفتید و به آن‌ها

اعتماد کردید، از این پس ایرانی، اسلامی و مؤمن نیستید. شما از آن‌ها به حساب می‌آیید و جزو ستمگران هستید؛ ولو اسم مسلمان با خودتان دارید و ادعا کنید ایرانی و مسلمان هستید. شما نه ایرانی هستید و نه مسلمان، شما جزو آن‌ها هستید. خدا در آیه ۵۵ سوره مائده با صراحت تمام این را می‌فرماید. ماییم که در این کشمکش سیاسی و نیرنگ و حیلۀ اجانب باید تکلیف خودمان را با این آیه شریف روشن کنیم. خدا به ما می‌گوید حق ندارید به آن‌ها تکیه کنید و دل ببندید. حق ندارید به دشمنانی که همواره در صدد نقشه و نیرنگ علیه شما هستند، اعتماد کنید. این را با صراحت فرمود که اگر به خودتان اجازه دادید که علی‌رغم دستور خدا به آن‌ها اعتماد کنید، پس بدانید که شما جزو مسلمان‌ها و اهل ایمان به حساب نمی‌آیید. هرکس به

آن‌ها تکیه کند، جزو آن‌ها به حساب می‌آید. خدا به ما می‌گوید که تکلیف خودتان را با آن‌ها روشن کنید. حالا که این‌ها با دشمن یکی می‌شوند، شما روی این‌ها حساب نکنید. این‌ها را عوامل دشمن بدانید برای اینکه با خطر و خسارت مواجه نشوید.

بیماردلان؛ مشتاق نزدیکی به دشمنان خدا

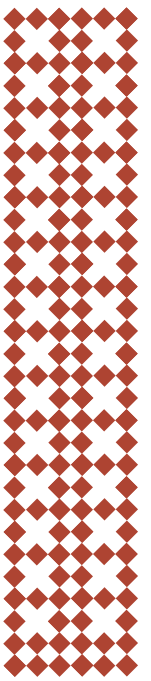
در ادامه، خدا می‌فرماید: ﴿فَتَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يُسَارِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَخْشَى أَنْ تُصِيبَنَا دَائِرَةٌ﴾^{۱۹} (مائده: ۵۲). کسانی که در دل‌هایشان مرض نفوذ کرده و بیمار هستند، خیلی عجله دارند و شتاب زده به سمت دشمن حرکت می‌کنند. همین که چراغ سبز نیرنگی از دشمن می‌بینند، می‌دوند که دشمن را ببینند،

---

۱۹. می‌بینی کسانی که در دل‌هایشان بیماری است در [دوستی] با آنان شتاب می‌ورزند. می‌گویند می‌ترسیم به ما حادثه ناگواری برسد. امید است خدا از جانب خود فتح [منظور] یا امر دیگری را پیش آورد تا [در نتیجه آنان] از آنچه در دل خود نهفته داشته‌اند، پشیمان گردند.

با دشمن حرف بزنند، مذاکره کنند و تصمیم بگیرند. این مرض، مرضِ نفاق، خودکم‌بینی و احساس حقارت است. طرف، خودش و کشور خودش را نمی‌بیند، سرمایه‌های عظیم مردمی را به حساب نمی‌آورد، دانشمندان، جوانان، اندیشمندان، سیاست‌مداران و اهل اختراع و ابتکار در عرصه‌های مختلف علمی اصلاً به چشم آن‌ها نمی‌آید و اعتنا هم نمی‌کنند. وقتی دانشمند ایرانی دارویی را اختراع می‌کند، آن قدر خان‌های غیرقابل عبور جلوی او ایجاد می‌شود تا قاچاقچی واردکننده بتواند به سودهای آن‌چنانی خودش برسد و مشابه این کالا را از جاهای دیگر، حتی از بازار دشمن بیاورد. این‌ها یعنی مرض نفاق، خودکم‌بینی، دنیاطلبی، شرک (مشرک بودن و خدا را یگانه ندیدن)، بی‌اعتمادی به خدای متعال و وعده‌های او و بی‌اعتقادی به قیامت.

خدا می‌فرماید کسانی که در دل‌هایشان مرض وجود دارد با سرعت و شتاب به سمت دشمن حرکت می‌کنند. بعد برای اینکه مردم را هم به نحوی سرگرم کنند، می‌گویند ما می‌ترسیم از آن‌ها به ما آسیبی وارد شود. اتفاقاً با همین شتاب‌زدگی شما، آن آسیب‌ها بارها وارد شد و باز هم اگر شما شتاب‌زده باشید، وارد می‌شود. برای چه این همه شتاب دارید؟ چه منفعی دارید؟ چه قولی به آن‌ها داده‌اید؟ آن‌ها به شما چه وعده‌ای داده‌اند؟ خدا که وعده‌های بهتری به شما داده است! چرا چشمانتان این‌ها را نمی‌بینند؟ برای اینکه ﴿وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعِقُ بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بكم عُمِي فَهُمْ لَا يَعْقلُونَ﴾^{۲۰} (بقره: ۱۷۱). چشم‌ها کور شده، گوش‌ها کر شده و

۲۰. و مَثَل [دعوت‌کننده] کافران چون مَثَل کسی است که حیوانی را که جز صدا و ندایی [مبهم، چیزی] نمی‌شنود، بانگ می‌زند. [آری،] کردند، لال‌اند، کورند [و] در نمی‌یابند.

عقل‌ها خاموش شده‌اند. به جای اینکه به خدا امیدوار باشند، فقط به دشمن امید بسته‌اند.

مذاکره دوباره؛ ذلت‌پذیری ملت

این بار رهبر فرزانه انقلاب عَلَيْهِ السَّلَام در بیانات اخیرشان راجع به بحث مذاکره و امثال آن، که به طنز شباهت پیدا کرده است، فرمودند الان فقط موقع عمل است، دیگر موقع حرف و مذاکره نیست. یعنی آمریکایی‌ها باید واقعاً تحریم‌های خودشان را بردارند و غلط‌هایشان را پس بگیرند. طبق قراردادی که خودشان امضا کرده‌اند؛ که همان قرارداد هم توأم با فتنه‌گری و نقشه و نیرنگ است. لااقل به همان قرارداد خودشان عمل کنند، دومرتبه بازی مذاکره [را آغاز کردن] و حرمت و کرامت ملتی را به بازی گرفتن، موردپسند رهبر ما نیست،

دستور دین ما هم نیست، عقل و منطق هم این اجازه را نمی‌دهد. استقلال و شرف یک ملت زیر بار این ذلت‌پذیری نمی‌رود و ما هم امیدواریم مسئولان امر به این مهم توجه جدی داشته باشند.

لزوم توجه مسئولان به معیشت مردم

مسئولان باید به معیشت مردم هم توجه کنند. بنده خیلی وقت‌ها مخصوصاً به بازار می‌روم که شرایطی را که مردم می‌گذرانند، ببینم. واقعاً آدم ناراحت می‌شود وقتی که می‌بیند طرف می‌آید میوه را نگاه می‌کند و می‌رود. مواد پروتئینی را نگاه می‌کند؛ ولی آمادگی خرید اصلاً در او نیست.

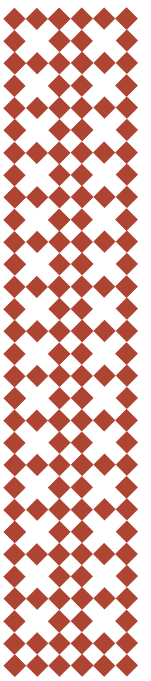
خدمت به مردم؛ وظیفه اصلی دولت

کسانی علیه مسئولان بلندپایه کشور، رئیس‌جمهور، شعار دادند؛ کار خوبی هم

نکردند. خیلی زود به حساب آن‌ها رسیدگی شد و تحت تعقیب قرار گرفتند. همه دولت بسیج شد برای اینکه این‌ها را به تنبیه و مجازات برساند و الآن هم پیگیر آن‌ها هستند. من می‌گویم شما که این قدر سرعت عمل دارید، این سرعت عمل را برای معیشت و سفره مردم به کار بگیرید. برای بنده خدایی که می‌خواهد یک نان بخرد و دستش خالی است و کسی که شغل ندارد به کار بگیرید. این همه سرمایه در این کشور هست و فقط به خاطر سوءمدیریت، مردم بانداری و فقر دست و پنجه نرم می‌کنند. شما تعهد دادید که کارتان را انجام بدهید. کار شما این نیست که وقتی یک نفر به شما اهانت کرد، او را تعقیب کنید! شما اگر وظیفه خودتان را انجام بدهید، مردم، خودشان آن اهانت‌کننده را تعقیب می‌کند. شما کار خودتان را رها کرده‌اید، مردم را هم به حال

خودشان در فقر و فلاکت سپرده‌اید. نظارتان از بین رفته است. خیلی از شما به جای خدمت به مردم، مشغول کارهای اقتصادی هستید. آن وقت نتیجه این می‌شود که کسی هم جانش به لب می‌آید و چیزی به شما می‌گوید. شما هم که همه کارهای خودتان را رها کرده بودید، حالا می‌دوید او را پیدا کنید که تو چرا این طور گفتی!

یادی از علمای پیشین

خوب است که در این ایام دعا و مناجات یاد کنیم از بزرگانی که از گذشته‌های دور، از بلندگوهای همین مسجد کهن با پیشینه چند صدساله، صدای ملکوتی‌شان دل‌ها را نوازش می‌داد و معنوی می‌کرد و روحیات مردم را به سمت مسائل معنوی، قرآنی و مناجات پیش می‌برد. بزرگانی که مواعظ و صحبت‌هایشان از سر

دلسوزی و حکمت بود. آن‌ها که این بنا را گذاشتند. امثال علامه رفیعی رحمۃ اللہ علیہ که همین جا برای مردم قزوین سالیان سال تفسیر قرآن می‌گفت. مرحوم آیت‌الله باریک‌بین رحمۃ اللہ علیہ سالیان سال خطبه خواند، با درد مردم هماهنگ بود و ارشاد کرد، نام امام و انقلاب را ایشان در این منطقه نشر داد. مرحوم آیت‌الله شالی رحمۃ اللہ علیہ و بزرگان و علمایی که هرکدام از آن‌ها منشأ خیرات و برکات بودند. همچنین برای اموات و گذشتگان همه عزیزانی که کسان خودشان را در این بیماری کرونا یا غیر کرونا از دست دادند، از خدای متعال طلب آمرزش می‌کنیم.

تبریک میلاد امیرالمؤمنین علیه السلام و دعای پایانی

میلاد مولی‌الموحدین، امیرالمؤمنین علیه السلام، اسوه والگوی حکومت معنوی و دینی بر همه ملت

ما مبارک باشد. همچنین بر رهبر فرزانه ظَلَّكَ اللهُ ماکه شاگرد مکتب امیرالمؤمنین علیه السلام است و همواره از بیانات نورانی ایشان، دغدغه‌های مولی‌الموحدین را می‌شنویم.

ان شاء الله قدر دان وجود ایشان باشیم و وظیفه خودمان را انجام بدهیم.

خدا ان شاء الله بلا و بلیه را از ملت ما و ملت‌های جهان برطرف کند.

ان شاء الله زندگی مردم سامان بگیرد، گرفتاری‌های مردم برطرف شود، دل مردم شاد باشد و دارای آسایش و آرامش باشند.

به بیداری مسئولان که برای این معانی تعهد سپردند و قرار بود پای تعهد خودشان بایستند، امیدواریم.

شاهد خیر و برکت برای مردم خودمان باشیم ان شاء الله.

